

Slabo iskorišćena iskustva i malo nadležnosti

**IZVEŠTAJ O PREGOVARAČKOM
PROCESU ZA POGLAVLJE 23
I ULOGA AUTONOMNE
POKRAJINE VOJVODINE**

Autor izveštaja: Dalibor Stupar

U godišnjem izveštaju Evropske komisije o Srbiji, koji je obuhvatio period od oktobra 2016. do aprila 2018. godinu — sloboda medija, vladavina prava i borba protiv organizovanog kriminala i korupcije označene su kao oblasti u kojima je Srbija pokazala sporiji napredak, ukazano je prilikom predstavljanja tog dokumenta u Novom Sadu pre nekoliko meseci. Iako je izveštaj predstavljen u Skupštini AP Vojvodine, pokrajinske institucije u ovoj oblasti niti imaju velike nadležnosti, niti su dale značajan doprinos procesu (najviše su učestvovalе u pitanjima vezanim za nacionalne manjine).

Pregovaračko Poglavlje 23 odnosi se na oblasti pravosuđa, borbe protiv korupcije, kao i na osnovna prava, koja obuhvataju pitanja torture i nehumanog ponašanja; zatvorski sistem; procesne garancije; položaj zaštitnika građana, pokrajinskog ombudsmana i zaštitnika građana jedinice lokalne samouprave; zaštitu podataka o ličnosti; slobodu misli, savesti i veroispovesti; slobodu izražavanja i slobodu i pluralizam medija; načelo nediskriminacije i položaj osetljivih (ranjivih) društvenih grupa; položaj nacionalnih manjina; položaj izbeglica i interno raseljenih lica; mere protiv rasizma i ksenofobije.

Akcionni plan za Poglavlje 23 napravljen je još 2016. godine, a

kako je u njemu navedeno, u izradi su učestvovalе brojne institucije i organizacije, a iz AP Vojvodine jedino je naveden Pokrajinski zaštitnik građana — ombudsman. Saznajemo da je aktivno bio uključen i Pokrajinski sekretarijat za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine - nacionalne zajednice.

Inače, izveštaj o sprovođenju Akcionog plana objavljuje se na sajtu Ministarstva pravde, a trenutno je aktuelan Izveštaj 2 iz jula 2018. godine, u kojem se kao povremeni učesnici pominju pokrajinske institucije — Ombudsman, Pokrajinski sekretarijat za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine – nacionalne zajednice, u smislu finansiranja manjinskih medija, službene upotrebe jezika i pisma, finansiranja i sufinansiranja projekata saveta nacionalnih manjina, te odobravanja udžbenika na jezicima manjina. Pitanja udžbenika razmatra i Pedagoški zavod Vojvodine, kao i stručno usavršavanje nastavnika, vaspitača i stručnih saradnika na jezicima nacionalnih manjina. U izveštaju se navode brojne aktivnosti Pokrajinskog sekretarijata za kulturu, javno informisanje i odnose sa verskim zajednicama¹.

1) Izveštaj br. 2-2018 o sprovođenju Akcionog plana za Poglavlje 23, strane 880-881, 971-972

VOJVODINA NEDOVOLJNO PREPOZNATA

Koordinator Radne grupe za Poglavlje 23 Milan Antonijević upozorava da Republici Srbiji u procesu pridruživanja nije partner samo Brisel, već i sve ostale prestonice Evrope u kojima se osmišljavaju politike koje će svaka od tih zemalja zastupati u Briselu. Iz tog ugla treba posmatrati i mogućnosti Vojvodine da nametne svoj ritam, da pospeši evropske integracije, da prati i traži više od svih institucija koje sprovode Akcionni plan za Poglavlje 23, a ima ih preko pedeset—od ministarstava, do nezavisnih institucije i lokalne samouprave. Pokrajinski sekretarijati, svaki iz svoje nadležnosti, mogu takođe pratiti sprovođenje akcionog plana i kontrolisati mere koje su u nadležnosti pokrajine ili koje se tiču pokrajine. „Ovde možemo dodati i velike mogućnosti koje Evropska unija daje pojedinim regionima, a Vojvodina zasigurno može biti jedan od takvih prostora, zbog svoje istorije, značaja i raznolikosti“, naveo je on.

Nadležnosti pokrajine, kako ih Ustav Srbije vidi, donekle se preklapaju sa evropskim integracijama i obavezama Srbije. Mediji, javni

servis koji ima svoju jaku kuću u Vojvodini može značajno doprineti pravom informisanju građana o tome gde se kreće Srbija. Tu je i Kancelarija Vojvodine u Briselu — ali postavlja se pitanje šta je sve postignuto prisustvom u centru Evropske unije.

— Tu dodajemo i pitanje decentralizacije, kao prevashodno političko pitanje, ali i pitanje efikasnosti državnog aparata. Sve ove puzzle mogu se jasno složiti u sliku i dati nam odgovor da li je Vojvodina prepoznata u EU integracijama. Mogu dodati i kratak odgovor – nedovoljno.

Podseća i da su prava manjina bila poseban uslov za otvaranje pregovora o Poglavlju 23, uz opasku da Vojvodina ima poverene nadležnosti u toj oblasti, ali i svoje izvorne nadležnosti.

— Ukoliko i dalje želimo da se ponosimo time da veliki broj nacionalnih manjina doprinosi bogatstvu naše zemlje, onda Vojvodina mora jasno vršiti kontrolu sprovođenja akcionog plana za manjine, u svom parlamentu može o tome raspravljati, kao i na Pokrajinskoj vladi. A o sprovođenju akcionog plana za manjine, kao i o sprovođenju Akcionog plana za

Poglavlje 23 nije mnogo raspravljano ni u jednoj od navedenih institucija — rekao je Antonijević.

AKTIVAN SEKRETARIJAT ZA OBRAZOVANJE

Uloga Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine — nacionalne zajednice u toku postupka izrade Akcionog plana Poglavlje 23 bila je konsultativna i predlagačka, posebno u pogledu davanja mišljenja i predloga koji se odnose na potpoglavlje Osnovna prava, navedeno je u odgovoru koji potpisuje podsekretar Žolt Sakalaš.

Predlozi Sekretarijata bili su kompatibilni sa predlozima radne grupe, te su ušli u finalnu verziju akcionog plana, a njima se insistiralo na tome da se Srbija posebno fokusira na unapređenje zaštite nacionalnih manjina i da predvidi mere u oblasti obrazovanja, za upotrebu manjinskih jezika, omogućavanje pristupa medijima i verskim službama na maternjem jeziku, kao i mere za odgovarajuću zastupljenost u organima javne uprave. Takođe, saradnja Sekretarijata i radne grupe nije bila jednokratna, pri samoj izradi Akcionog plana, kontinuirana je i može se oceniti vrlo dobrom.

Sekretarijat je zadovoljan činjenicom da je Akcioni plan propisao obavezu usvajanja posebnog Akcionog plana za ostvarivanje prava nacionalnih manjina (usvojen 2016), kao i donošenjem seta izmena i dopuna

POSLEDICE POLITIKE CENTRALIZMA

Advokat Veljko Milić ocenjuje da Vojvodina, kao autonomna pokrajina, ne učestvuje dovoljno u procesu pregovora u Poglavlju 23, napominjući da se njene institucije pominju samo u vezi sa pitanjima koja se odnose na nacionalne manjine. Ipak, pored tih pitanja, brojna druga nisu prepoznata, „što je sve posledica politike centralizma koju vladajuće političke elite u Srbiji sprovode već 30 godina, a od koje očigledno nemaju nameru da odstupe“. Kao primer navodi to da AP Vojvodina nema ingerencije u oblasti pravosuđa, ali da je postojao period kada je Pokrajina imala značajne ingerencije u toj oblasti, te da je njen Vrhovni sud bio karakterističan po vrlo kvalitetnoj sudskoj praksi. Zbog toga on smatra da bi povećanje ingerencija Vojvodine u pravosuđu doprinelo boljem funkcionisanju pravosuđa na nivou čitave Republike Srbije.

POTEŠKOĆE U PRIMENI PROPISA

Iz institucije Pokrajinskog zaštitnika građana — ombudsmana (PGZO), uz opasku da su aktivno učestvovali u izradi Akcionog plana za Poglavlje 23, te njegovoj realizaciji, istakli su i da se doprinos napretku u Poglavlju 23 opravdano očekuje od svih pokrajinskih institucija čija se delatnost — neposredno, ili makar i posredno - tiče ostvarivanja prava pripadnika nacionalnih manjina, koja predstavljaju osnovni sadržaj Akcionog plana za nacionalne manjine¹.

Čak i da nisu identifikovani u Akcionom planu kao nosioci aktivnosti, svojim ispravnim delovanjem i postupanjem, upravo oni treba da doprinesu sprovođenju ovog dokumenta u praksi i stvaranju povoljne društvene atmosfere u našoj multietničkoj sredini, navedeno je u odgovoru zamenika pokrajinskog ombudsmana Janoša Orosa. Iz institucije PGZO je istaknuto da su o izradi nacrtu akcionog plana za poboljšanje položaja nacionalnih manjina (tzv. „Malog akcionog plana“), saznali iz medija, zbog čega je samoinicijativno Ministarstvu pravde predloženo učešće u izradi tog plana, a na osnovu dugogodišnjeg iskustva u zaštiti ljudskih i manjinskih prava.

PZGO ocenjuje da je pravni i institucionalni okvir za ostvarivanje prava nacionalnih manjina zadovoljavajući, ali da ima poteškoća u primeni propisa u praksi. Kao primer navodi neophodnost uvođenja dvostepenosti odlučivanja u postupcima raspodele sredstava iz budžeta jedinica lokalne samouprave u oblasti kulture. Tu je i potreba preispitivanja pojedinih rešenja Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisma i usklađivanja drugih zakona sa pomenutim zakonom, obezbeđivanje obrazaca na jezicima koji su u službenoj upotrebi na teritoriji jedinica lokalne samouprave, kao i dovoljnog broja zaposlenih koji vladaju tim jezicima i to tako da se u pravilnicima o sistematizaciji radnih mesta propiše poznavanje manjinskog jezika kao uslov za radna mesta u okviru kojih se obavlja komunikacija sa strankama - pripadnicima nacionalnih manjina.

Ombudsman je prilikom izrade Akcionog plana upozorio da, kada je u pitanju obrazovanje, ne postoji dovoljno kvalitetan društveni odnos između učenika različite nacionalnosti ni unutar škole, ni izvan nje; na nezadovoljavajuće poznavanje srpskog jezika u nekim sredinama kao posledicu neadekvatne metodike i nastavnog programa za taj predmet, kao i na uslovljavanje primene afirmativnih mera prema učenicima i studentima romske nacionalnosti potvrdom o nacionalnoj pripadnosti, čije je izdavanje protivzakonito. U oblasti informisanja PZGO je izrazio bojazan da će opstanak medija na manjinskim jezicima nakon stupanja na snagu seta medijskih zakona biti pod znakom pitanja zbog projektnog načina finansiranja.

Takođe, Ombudsman je predložio mere koje su neophodne za jačanje kapaciteta Pokrajinskog zaštitnika građana - ombudsmana u pogledu učešća PZGO-a u radu Nacionalnog mehanizma za prevenciju torture (povećanje broja izvršilaca, obezbeđivanje potrebnih sredstava, brži protok informacija, kontinuirana obuka neposrednih izvršilaca, informisanje javnosti).

Zamenik ombudsmana upozorava da napredak nije zadovoljavajući u svim oblastima, pre svega zbog neprimenjivanja, neujednačene ili selektivne primene važećih propisa, a da su ponekad poteškoće i rezultat nedovoljne obaveštenosti postupajućih organa, nekad proizvoljnog postupanja ili izbegavanja primene dela propisa. Zbog toga je, ukazuje, radi postizanja pravne sigurnosti građana potrebno podizati svest postupajućih organa o važnosti pridržavanja i potpune primene pravnih akata. Problem je i što pripadnici nacionalnih manjina često nemaju dovoljno informacija, ne poznaju sva prava koja im pripadaju ili oni sami ne zahtevaju njihovo ostvarivanje. Pa tako, na primer, neadekvatna zastupljenost pripadnika nacionalnih manjina u pravosuđu, upravi i javnom sektoru rezultira iščezavanjem sudskih i upravnih postupaka vođenih na manjinskim jezicima i stvara prepreke u komunikaciji građana sa raznim službama te dovodi do odugovlačenja, a nekada i onemogućavanja ostvarivanja zagarantovanih manjinskih prava.

---

1) Pokrajinske institucije iz oblasti obrazovanja, informisanja i kulture, koje na bilo koji način učestvuju u implementaciji Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina, Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina; organi i ustanove koje primenjuju Zakon o službenoj upotrebi jezika i pisama, procesne zakone i ostale pravne propise kojima su razrađena ustavom zajamčena manjinska prava

zakona iz oblasti prava nacionalnih manjina — izmene i dopune Zakona o matičnim knjigama, Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisma, Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina i Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina.

U Pokrajinskom sekretarijatu za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine — nacionalne zajednice očekuju da će aktivnu ulogu u narednom periodu imati i Skupština AP Vojvodine, Pokrajinski sekretarijat za kulturu, javno informisanje i odnose sa verskim zajednicama, Pokrajinski sekretarijat za regionalni razvoj, međuregionalnu saradnju i lokalnu samoupravu, Pokrajinski sekretarijat za socijalnu politiku, demografiju, i ravnopravnost polova, Pokrajinski zaštitnik građana — Ombudsman, Pravobranilaštvo AP Vojvodine i drugi. Najavljuju i učešće u predstojećoj izmeni Akcionog plana za Poglavlje 23.

OSNOVNA PRAVA — MEDIJI I DEPOLITIZACIJA RTV

U Akcionom planu za Poglavlje 23 pominju se konkretne aktivnosti AP Vojvodine u vezi sa depolitizacijom Radio-televizije Vojvodine².

Sa druge strane, predsednik

---

2) 2 3.5.2.22 se odnosi na potpunu depolitizaciju sastava Upravnog odbora i Programskog odbora Radio-televizije Srbije i Radio-televizije Vojvodine. Akcioni plan za Poglavlje 23, str. 255

Nezavisnog društva novinara Vojvodine (NDNV) Nedim Sejdinović upozorava da je u kreiranju medijskog zakonodavstva Pokrajina u potpunosti marginalizovana, te da pokrajinska administracija nema niti stručnih kapaciteta niti želje da se to promeni. On podseća da su institucije APV zastupljene u Radnoj grupi za izradu Medijske strategije, ali da je njihov član samo jedan od 18 članova, pored predstavnika novinarskih i medijskih udruženja (9) i državnih institucija (9). Problematično je i to što je Vojvodina, u sferi medijskih zakona i izradi medijske strategije, svedena samo na transferna sredstva koja se upućuju ka medijima kojima su posredno osnivači nacionalni saveti nacionalnih manjina, upozorava predsednik NDNV, uz podsećanje na minorne veze pokrajinske administracije i Javnog medijskog servisa Vojvodine.

— Dodirna tačka pokrajinske administracije i RTV-a je Programski savet kojeg bira Upravni odbor RTV-a, ali na predlog odbora Skupštine autonomne pokrajine Vojvodine nadležnog za oblast javnog informisanja. To telo je, međutim, manje-više potpuno nemoćno i u formalnom i u suštinskom smislu. Članove UO RTV-a, koji ima pravu moć, bira Savet REM-a, kojeg opet bira republička Skupština na osnovu predloga ovlašćenih predlagača — ističe Sejdinović.

Takođe, upozorava i da je nadležni Odbor pokrajinske Skupštine ovlašćeni predlagač jednog od devet članova Saveta REM-a, ali da i tog člana bira republička Skupština među dva predložena

kandidata. Pritom, kaže, po Zakonu o elektronskim medijima, članovi Saveta ne zastupaju stavove ili interese organa odnosno organizacije koje su ih predložile, već svoju dužnost obavljaju samostalno, po sopstvenom znanju i savesti.

— U Zakonu o elektronskim medijima Vojvodina se spominje samo na jednom mestu, i to kao ovlašćeni predlagač. U Zakonu o javnom informisanju i medijima se nigde i ne spominje osim kao teritorijalna odrednica, pokrajina, koja ima prava i obaveze koliko i bilo koja lokalna samouprava — kaže Sejdinović, uz opasku da je slična stvar i u nedavno objavljenom Nacrtu medijske strategije, u kojem se Vojvodina spominje jedino u kontekstu konkursnog sufinansiranja (kao i bilo koja lokalna samouprava), ali i u kontekstu RTV-a.

Predsednik NDNV napominje da je utisak da je pokrajinskoj administraciji jedino bitno da raspoređuje oko 300 miliona dinara za medije nacionalnih saveta i određeni, neuporedivo manji iznos putem konkursnog sufinansiranja, ali da bilo koja druga aktivnost po kojoj bi se prepoznali značaj i specifičnost vojvođanske medijske scene — izostaje. — Što se tiče drugih državnih i mešovitih tela u sferi medija, pokrajinska administracija u njima apsolutno ne učestvuje, a nisam siguran da su čuli i da postoje — zaključuje on.

Milan Antonijević navodi da je RTV imala par godina sporog, ali pouzdanog rasta kvaliteta i gledanosti (uključujući i tzv. manjinske programske sadržaje), da bi posle pokrajinskih izbora i

čistki 2016. opet krenulo opadanje. Ukazuje da gledanost nije primarni kriterijum za javni medijski servis, ali da se, kada je dugoročno marginalna, postavlja pitanje smisla takvog načina rada. Podseća i da RTV slučajevima drastičnog nepoštovanja zakona i sudskih presuda (npr. slučaj Arežina) stiže i “na tapet” EU³.

PROMIL POMAKA KOD MANJINSKIH MEDIJA

Istraživačica Nezavisnog društva novinara Vojvodine Žužana Serenčeš, koja se ovim temama bavila u svom istraživanju Informisanje na jezicima nacionalnih manjina i pregovarački proces, za 2017. godinu, upoređuje nove izveštaje o ostvarivanju Akcionog plana za ostvarivanje prava manjina i činjenice koje su joj poznate, te ocenjuje da u osnovi suštinskih promena i opaski nema u odnosu na njen izveštaj. Utisak je, kaže, da osnovne tendencije, problemi i kritičke opaske kada je reč o manjinskom informisanju (u kontekstu Poglavlja 23) i dalje važe. Jedini pomak ili poboljšanje može se istaći u tome što je novčani iznos državnih sredstava za manjinsko informisanje u izvesnoj meri

---

3 Uprkos tome što je Apelacioni sud, kroz dve presude, potvrdio da je Slobodan Arežina nezakonito smenjen sa mesta direktora programa Radio-televizije Vojvodine 2016. godine, generalni direktor RTV-a Miodrag Koprivica odbio je da ga vrati na tu poziciju. Nakon što je odbijen i drugi njegov zahtev, Slobodan Arežina je u decembru 2018. godine podneo ostavku na tu funkciju.

ANTIKORUPCIJSKI PLAN

U Izveštaju Ministarstva pravde o implementaciji Akcionog plana za Poglavlje 23 ukazano je i da AP Vojvodina još nije usvojila Pokrajinski antikorupcijski plan, uz navođenje brojnih informacija o obavezi njegovog usvajanja i obrazovanja tela za sprovođenje tog Plana. On je u međuvremenu usvojen nekoliko meseci kasnije, ali je interesantno da je Agencija za borbu protiv korupcije izradila modele akcionih planova za jedinice lokalne samouprave i autonomne pokrajine. U istom izveštaju, AP Vojvodina se više puta pominje u smislu nabiranja prilikom izmena određenih zakona, na primer Nacrta zakona o prosvetnoj inspekciji, zatim zapošljavanja i sistematizacije u javnom sektoru, rodnog budžetiranja, gde se često koriste formulacije poput “zahteva koordinaciju na republičkom, pokrajinskom i lokalnom nivou”, ali bez konkretnih ingerencija ili zaduženja pokrajinskih sekretarijata u smislu ispunjavanja obaveza iz Poglavlja 23.

povećan, pa je Budžetski fond za manjine, koji je profunkcionisao 2017. godine, sa prvobitnih 1,8 miliona dinara, u 2018. godini raspolagao sa čak 21,8 miliona dinara namenjenih projektima manjinskog informisanja. Sredstva je povećala i Pokrajina, a što se tiče lokalnih samouprava, tačne podatke nema niko.

Serenčeš podseća da su izveštaji o ispunjenju Akcionog plana za ostvarivanje prava manjina integralni deo Akcionog plana za Poglavlje 23, odnosno izveštaja o njegovom sprovođenju, te da ih na taj način i treba posmatrati. Njena analiza obuhvatila je prva četiri, od

do sada objavljenih osam izveštaja, a ključne tendencije su da status ispunjenosti utvrđenih zadataka iz medijske oblasti, posle početnog perioda, i nadalje i još uvek u značajnoj meri zaostaje u odnosu na status ispunjenosti zadataka iz gotovo svih drugih oblasti obuhvaćenih manjinskim akcionim planom.

— I nadalje mislim da za iole ozbiljniji pokušaj sagledavanja stvarnih pomaka veoma ozbiljan problem predstavlja neujednačenost, nekoherentnost i sam način izveštavanja o situaciji, pomacima i rezultatima, bez mogućnosti praćenja stvarnog

napretka... Da ne govorim o potpuno nerazumljivom mehanizmu ocenjivanja statusa ispunjenosti zadataka u statističkom delu izveštaja, koji mi se čini da je često u nerazumljivom neskladu sa narativnim periodičnim izveštajima — ističe Serenčeš.

Serenčeš upozorava i da se u informativnoj sferi može govoriti o daleko nepovoljnijem položaju manjina koje žive van Vojvodine u odnosu na one u Pokrajini, imajući u vidu finansijsku podršku medijima u kojima nacionalni saveti posredno imaju ulogu osnivača.

Ozbiljan je problemi RTS-ovog stalnog prolongiranja uvođenja sadržaja na albanskom, romskom, bugarskom, vlaškom, rumunskom...

Upravo to potvrđuju i podaci Regulatornog tela za elektronske medije (REM), koji izrađuje izveštaje o radu javnih medijskih servisa na godišnjem nivou, a koji su deo izveštaja o napretku u Poglavlju 23. Istraživanje REM-a pokazuje da je RTS na svom Drugom programu emitovao u najvećoj meri emisije na romskom i

hrvatskom jeziku koje je prethodno proizveo i emitovao na svom drugom kanalu RTV. Te emisije su u ukupnom godišnjem emitovanom programu RTS2 imale udeo od 1,26%, dok emisije na romskom na Radio Beogradu čine 2,65% udela u ukupnom godišnjem emitovanom programu. Istovremeno, RTV na svom drugom kanalu emituje program na devet jezika nacionalnih manjina koje žive na prostoru Vojvodine⁴.

Serenčeš ističe da je poseban problem sa RTS-om njegovo uvek isto opravdanje da ima nameru da uvede sadržaje na manjinskim jezicima, ali da za to nema novca.

Izuzetno važan problem je to što je iz medijskog dela manjinskog akcionog plana u potpunosti izostalo pitanje zaštite medijskih sloboda, što u njemu nema ni reči o slobodi izražavanja, medijskom pluralizmu i nestranačkoj autonomiji na planu informisanja na manjinskim jezicima, a da je situacija u izveštavanju u tom smislu često zabrinjavajuća.

Velika dilema je i koliko su u pripremi manjinskog akcionog

plana učestvovala civilne, stručne institucije, koliko je i da li je uopšte bilo debata, jer su elite, kako većinske tako i manjinske, svakako učestvovala. Jačanje uticaja vladajućeg SNS-a u nacionalnim savetima samo dodatno pogoduje jačanju dosadašnje prakse da se ključna pitanja i rešenja dogovaraju između većinske i manjinske elite. Serenčeš podseća da se često moglo videti da su rešenja u oblasti informisanja na manjinskim jezicima donošena po principu neposrednih pogodbi, nagodbi i slično, čak iza zatvorenih vrata, što je omogućilo da vladajuća elita, i većinska i određena manjinska, profitiraju i obezbede benefite za sebe ili svoje interese.

Milan Antonijević smatra da je ponašanje nacionalnih saveta nekih manjina (naročito mađarske) prema medijima koji su im u nadležnosti „napadno slično ponašanju izvršne vlasti RS prema većinskim medijima“. Kao pomak vidi to što je samoregulacija (kroz Savet za štampu, AOM/Asocijaciju on-line medija...) i udruživanje medija na manjinskim jezicima u porastu, iako još uvek daleko od dovoljnog.

⁴ Izveštaj br. 2-2018 o sprovođenju Akcionog plana za Poglavlje 23, strana 847

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO, SRBIJA
OPEN SOCIETY FOUNDATION, SERBIA

Izveštaj je nastao u okviru projekta “Vojvođanska inicijativa za EU” koju uz podršku Fondacije za otvoreno društvo, Srbija sprovodi Vojvođanska inicijativa za EU. Stavovi izrečeni u publikaciji pripadaju isključivo autoru i njegovim saradnicima i ne predstavljaju nužno zvaničan stav Fondacije za otvoreno društvo, Srbija.

Vojvođanska inicijativa za EU je formirana 9. marta 2016. godine od strane organizacija civilnog društva u Vojvodini sa ciljem da se artikulišu interesi građana ove pokrajine u procesu pridruživanja Srbije Evropskoj uniji.

Vojvođanski inicijativu za EU su potpisivanjem Sporazuma o osnivanju formirale sledeće organizacije: Centar za regionalizam, Novosadaska novinarska škola, Zelena mreža Vojvodine, Asocijacija potrošača Srbije (APOS), Centar lokalne demokratije (LDA), Nezavisno društvo novinara Vojvodine, Građanski fond Panonija i Pokret gorana Vojvodine.

